

Aussie PK : winter 2004

Khung trời kỷ niệm

Các bạn thân ,

Khá lâu không viết được cho các bạn , một phần vì quá bận rộn trong cuộc sống , sức khỏe lại không như ngày xưa , dù mới chỉ một năm qua . Thôi thì thỉnh thoảng thăm nhau , với tuổi đời này thì cũng thấy ảm rồi phải không các bạn .

Còn nhớ những ngày cuối tháng tư năm nay , một email của Minh Nghĩa báo tin bạn PHẠM VĨNH LỘC vừa qua đời đột ngột tại Việt Nam . Tin thật bất ngờ , gợi những nỗi buồn và lo . Buồn vì một người bạn vừa ra đi , lo vì không biết bao giờ sẽ .....

Học chung với Lộc năm đệ nhất B3 , rồi sau đó mỗi đứa đi một ngã , mỗi người ở một phương , chưa một lần gặp lại . Mấy tháng trước đó , nếu không nhờ những hình đăng trên mạng về những sinh hoạt của các bạn PK tại quê nhà thì chắc không còn nhớ khuôn mặt của Lộc , một người bạn dễ thương của lớp .

Trong những ngày kế tiếp , hàng chục emails xuất hiện mỗi ngày , với những lời tựa rất đốn đau , chẳng hạn : “ Vĩnh biệt Lộc “ , “ Nhớ bạn “ , “ Thương người bạn “ . Có một anh đang bị đủ thứ bệnh , lại bị tai biến mạch máu não , than mỗi ngày thức dậy thở được hơi lạnh buổi sáng hay nhìn được tia nắng rọi qua thêm thì anh mừng rồi , thế mà anh cũng gửi một email cho bạn Lộc với lời tựa :” Nghìn trùng xa cách “ . Rồi những hình chụp đám táng của Lộc được Trần Công Bình và Minh Nghĩa chuyển qua . Nhìn chiếc quan tài , rồi nhìn những khuôn mặt buồn và lờ đờ của các bạn ngồi xung quanh , không hiểu do những giọt nước mắt thương bạn hay là những lon bia đầu đường để lấy chút can đảm đến

tiễn người bạn ra đi vĩnh viễn . Thú thật , Hồ Lịch không quen với những cảnh buồn ấy , nên thấy rung động cả người , quên cả việc làm , bị chủ nhắc nhở liên tục . Rồi ngày 24/4/04 đến , ngày đưa Lộc ra nghĩa trang . Không biết có sự trùng hợp không , nhưng lúc ấy ở Sydney mưa liên tục . Người viết và một số bạn nhận được một email :” Những giọt sương long lanh trên những chiếc lá trong bầu trời mù sương sáng nay . Thành phố Sydney ảm đạm buồn quá . Anh nằm xuống sau một lần đã đến đây . Vẫn nhớ nụ cười 100% của Lộc (trong lần bạn nâng ly bia gần đây) . Càng nhớ bạn , một người vừa ra đi , càng buồn . Thôi để người ngoài , chúng mình gặp nhau tại nhà hàng Yummy tối nay nhé .” Rồi một bạn khác gửi tiếp “ Hi there , we are here not for a long time , we are here for a good time “ , một bạn khác gửi tiếp nối “ Stop thinking , start living “ , tức thì hàng loạt emails gửi lên mạng “ yep” . That’s right “ , “ Đem tưởng nhớ Lộc tại Yummy “ .....

Đêm ấy bạn Vương văn Hải , sau khi khè khè vài ly , hát khe khẽ :” theo 1 , 2 , 3 , 4 . 5.....xuống phố đêm nay ra về ngất ngất cơn say .”

Lộc ơi , thôi bạn nằm xuống , hãy an nghỉ và phù độ cho những người bạn PK của Lộc sống tiếp kiếp người .

Thưa các bạn ,

Gần đây khi thầy Phạm ngọc Đảnh từ Đức đến thăm Úc , dù không học thầy , nhưng biết thầy là một người đức độ , nên tìm gặp Thiền Sư, nhưng thầy đã rời Úc ngày hôm trước . Rồi thầy về thăm quê nhà . Nhận được một email gửi cho nhóm từ bạn Nhật Trung

, một học trò cứng trong lớp Đức ngữ của thầy . Qua Nhật Trung , thầy khuyên các trò nên đến thăm những thầy cô tại Việt Nam . Rồi từ đó , nhóm PK65-72 đã tìm được ba thầy ở Việt Nam .

- Thầy Nam , dạy vạn vật , hiện ở Đà Lạt . Người viết còn nhớ dáng thầy không cao , khi đi dạy chỉ cầm theo vài viên phấn , với áo quần thật đơn giản . Thầy Nam thì ngoài cuộc sống chật vật về kinh tế , lại thêm bệnh tai biến mạch máu não , khiến cuộc sống càng khó khăn hơn .

- Thầy Trần văn Tiến , dạy Pháp văn , ngày xưa lúc nào cũng chú trọng vào cách ăn mặc , lời nói . Ngày nay , qua những hình ảnh và mô tả của các bạn của các bạn trong nhóm , thì có lẽ thầy là một trong những người ở quê nhà có cuộc sống khó khăn nhất . Nhìn hình thầy , người viết rơi lệ lúc nào không hay . Với dòng thời gian lặng lẽ trôi qua , sự suy sụp của con người lạ quá , không chỉ về hoàn cảnh kinh tế mà cả thể chất và tinh thần .

Niềm vui và hạnh diện của thầy bây giờ là những lần các bạn PK đến thăm . Cám ơn Nhật Trung , Minh Nghĩa , Ngô văn Thành , Lũy , Từ võ Cát..... đã đại diện nhóm đến thăm các thầy .

Thương các thầy , anh em PK65-72 , trong và ngoài nước , đã tạo quỹ “ NHỚ ƠN CÔ THẦY” để tạo một niềm vui nho nhỏ cho các bậc tiền bối , người đã đem lại kiến thức và chuẩn bị cho anh em PK chúng mình những bước vào đời vững chắc .

Cám ơn Phan chi Hiệp , Phan văn Bình , Vương văn Hải , Tín , Cát , Tam , Quốc Nam , Bôn , và một bạn xin đóng góp nhưng dấu tên - đã đi bước đầu trong phong trào “ Nhớ ơn Cô Thầy” . Cám ơn các bạn khác trong nhóm đã ngỏ ý , hẹn dịp vận động lần tới . Mong chương trình này sẽ kéo dài , bởi những thằng : “ quý” sứ học trò (chắc các bạn còn nhớ cô Thiên Hương với lời chào lớp - she's

tough , isn't she . But without her toughness , I might never like that Sử Địa subject) .

Nói về người bạn muốn dấu tên , thì trong email gửi về Nhật Trung , người thủ quỹ đã viết :” Nhờ Trung chuyển món quà của người bạn ẩn DANH , ĐẶNG thầy Tiến có niềm vui nho nhỏ “ . Thế mà khi thầy Tiến nhận quà , nước mắt rưng rưng , thầy nói với Trung :” Thầy vẫn còn nhớ bác Đặng văn Vốn , cho Thầy gửi lời thăm và cám ơn gia đình bác Vốn “ . Geez ! Trung ơi , bạn thông minh quá , đoán được người gửi rồi .

- Người thầy kế mà Hồ Lịch xin được nhắc đến là thầy Hầu , dạy môn hội họa . Thầy vẫn còn phong thái , tươi trẻ nhẹ nhàng như trong nhịp điệu :” Bài Tango cho em “ . Người viết thật mừng khi thấy thầy vẫn còn như xưa , nhất là khi biết thêm thầy vẫn còn say vẽ và hoạ hình . Ba mươi lăm năm thầy trò xa cách .

Nhớ thầy nhiều vì một kỷ niệm khó quên , hôm nay xin thú tội với thầy . Môn hội họa , người viết bao giờ cũng đứng chót , vì không biết vẽ và không có óc sáng tạo . Còn nhớ năm đệ tứ , ngồi gần một người bạn rất thân , tên Dương bình Chương . Chương “còm” vẽ rất đẹp nhưng không thích học các môn khác , lại chuẩn bị đi lính hoặc chuyển trường năm tới .

Hôm nộp bài thi vẽ , đưa vôi cho Chương nộp dùm , rồi chuồng xuống toilet để chạy vôi ra nhà xe đạp về sớm . Hai tuần sau , bài vẽ thi được thầy trao lại cho lớp . Nhìn vào kết quả , phải dụi mắt vài lần vì không tin , hạng năm trong số gần 50 trò . Nhìn lại thì đó là tác phẩm của Chương còm , nhưng lại mang tên Hồ Lịch . Hỏi bạn , thì Chương chỉ nói “ mình gom tên ông....” . Thầy ơi , kết quả năm ấy của em là của Dương bình Chương đó . Chương muốn môn nào em cũng có tưởng lệ chứng , nên đã “ hy sinh .” WHAT A FRIENDSHIP !” .

Hôm nào theo Bá về đoàn tụ , em và Chương (còn ở lại SG) sẽ ghé thăm thầy , thầy trò

mình sẽ tâm sự nhiều hơn . Hơn thế nữa , em mong thầy sẽ họa cho hai em một tấm hình để đời nghe thầy .

Nhớ đến thầy thì hình ảnh của lớp hiện lên . Người viết vào trường từ lớp thất năm . Đây là lớp của con ông hoặc cháu ba cụt (cha cụt chân thương phế binh , mất cha hoặc thi cụt điểm) . Nên đa số các bạn trong lớp có điểm thi thấp nhất trong gần 500 học sinh trúng tuyển năm 1965 . Bởi vậy lớp là tổng hợp của mọi thành phần , nói chung thì phá nhiều hơn nghiêm chỉnh học tập , người viết không ngạc nhiên lắm khi tổng kết những bạn quá cố của PK65-72 trên website của La Thích , thì cựu 7/5 dẫn đầu . Nói như vậy nhưng thành phần khá vẫn có nhiều , chẳng hạn Đình anh Tuấn (con thầy Dzỉnh) . Một khuôn mặt đẹp trai , trắng trẻo , với chiếc răng khểnh dễ thương , học thật chăm . Người viết may mắn làm bạn đầu tiên với Tuấn . Có những chiều dắt chiếc xe đạp cũ , đi bộ theo Tuấn ra đến đầu đường Hồng thập Tự để Tuấn đón xe buýt về gần Thị Nghè . Tình bạn đang nảy nở thì Tuấn đổi lớp sang thất ba vì chịu không nổi cảnh phá nhiều hơn học của lớp . Gần đây nghe Tuấn du học và định cư tại Mỹ , mừng cho bạn

Đến năm đệ tứ thì lớp có vẽ ổn định hơn , có lẽ nhờ thầy viết văn Nguyễn quang Oánh , phụ trách lớp , và trưởng lớp Nguyễn thế Hòa . Thầy Oánh có tài hùng biện , thật vui , nhưng thẳng thắn , nếu cần thì áp dụng kỷ luật quân đội - thầy là giáo sư biệt phái lúc ấy . Nguyễn thế Hòa , vừa là trưởng lớp vừa là phó tổng thư ký buổi chiều (cùng thời với Nguyễn thanh Hà là tổng thư ký) . Hòa chơi với bạn bè rất tốt , ngược lại bạn bè nể và thương Hòa vì đó là năm cuối Hòa học tại trường (sinh 1951) , nên tất cả đều cố gắng để cả lớp “ nổi” hơn

Nói về chuyện học , người viết còn nhớ những khuôn mặt chịu học như Nguyễn trí Dũng , Nguyễn Paul , Nguyễn văn Hà , Đặng tấn Dũng , Chung tấn Vĩnh , Nguyễn thế Hòa , Trần phú Cường , Vũ văn Vương ,

Huỳnh thẳng long . Người viết cũng thỉnh thoảng trôi vào trong nhóm ấy , rồi lại trượt ra vì chịu không nổi “pressure” .

Trong nhóm này , cho tới ngày hôm nay thì biết được : Trí Dũng - nhảy lớp đi du học từ năm 70/71, Paul đang ở Úc , Hà mất tức tử năm 1997 lúc đang làm phó tổng giám đốc cho một công ty lớn tại Sài Gòn , Tấn Dũng - giáo sư trường nha khoa nay đoàn tụ với gia đình tại Mỹ , Tấn Vĩnh du học năm 72 , Thế Hòa - tử trận trong mùa hè đỏ lửa 1972 , Phú Cường - nghe nói định cư ở nước ngoài , Vương - colombo 72 - lấy vợ Úc - có con lai - nhưng vẫn húp mắm nêm ngọt ngào - ngụ tại Queensland Aussieland , Thăng Long (đang định cư tại Mỹ , mấy hôm nay ra lệnh đóng cửa phòng radiology của bệnh viện để theo dõi giải Euro 2004 , để nhớ những ngày chụp gôn cho lớp , nhất là năm đệ tứ đoạt giải toàn trường - what a year isn't Long) . Riêng người viết thì :” xin chọn Sydney làm quê hương đầu cho khó khăn...” . Năm đệ tứ là năm đầy kỷ niệm . Nhưng rồi một số phải chia tay vì nhảy lớp , đổi ban , đi lính

Thế rồi năm đệ nhất đến , đây có lẽ là “one of the worst year in my life - suddenly I lost motivation , momentum and competitive spirit “ . Buổi sáng thay vì vào lớp , lại lên xin Bác Thư , người y tá già của trường cho nằm nghỉ . Cũng may , vì học chung với con bác ở tiểu học nên bác thương hay che chở

Rồi ngày thi tú tài Hai đến . Sáng ấy , ở trường thi Bác Ái , đang đứng đầu lảo lảo với mấy bạn thì thấy xe cảnh sát hộ tống một chiếc xe ngừng lại gần văn phòng chánh của trung tâm . Trên xe một người xách một cặp táp lớn với hai hộ vệ viên oai vệ bước xuống . Người bạn đứng kế bên nói nhỏ “ Ông chánh chủ khảo đem đề thi đến “ . Nhìn kỹ , thì ra đó là ông “dượng” Nguyễn khoa Phước” . Dì dượng chỉ ở cách nhà của người viết mấy căn , thế mà không biết sớm để đỡ những hôm thức khuya dậy sớm!!!!!!! Có lẽ lúc

ấy người viết quây quá nên ông dưỡng ngân quá không thèm ngó mặt (gần đây gặp lại dưỡng qua một video khi người được phỏng vấn về một tướng giỏi của VN trong ngày 30/4 - sau gần 30 năm) . Đang bực mình vì một cơ hội bằng vàng vừa vượt qua , thì kẻo thi trở lên . Chưa kịp an tọa vào số chỗ ngồi theo phiếu báo danh , trên chiếc bàn hai chỗ này , thì một thí sinh khác sà vào ngồi kế bên . Nhìn người ấy , mắt tròn xoe , vì đây là một người bạn trong nhóm học khá của tứ 5 , với tên y hệt như Hồ Lịch . Người bạn yêu cầu giữ yên lặng , sẽ giải thích sau . Who cares !! Hai cây chụm lại nên hòn núi cao . Nhờ vậy tinh thần vững vàng hơn , làm bài thi cũng “ dễ dàng ” hơn.

Sau thi anh bạn giải thích , anh rời lớp và trường năm đệ tam , rồi thử học nhảy vì kẹt tuổi nhưng không thành công đợt đầu , nên anh cố lại lần này với hy vọng được điểm cao hơn để đi du học , dù với tên tuổi khác . Ngày có kết quả , hai tên cùng tên này hầu như cùng điểm . Lẽ dĩ nhiên , anh rời nước đi du học tự túc dễ dàng .

Thưa các bạn ,

Gần đây nghe bạn Tiếp đã chuyển nghề . Tiếp ơi , ở Úc có :”SO PHO SO GOOD” của anh Hiệp (phở An) , rất nổi tiếng . Mỗi lần đi trình diễn tại Úc , người bạn thân thương MC Việt Thảo của chúng mình đều ăn phở trừ cơm , nay nghe , bạn bận rộn với :”PHO LONG BEACH “ . Chúc bạn thật thành công . Phi thương bất phú phải không Tiếp . Never too late , never too little . Chúc may mắn .

Bạn Võ quốc Khanh , từ khi bạn làm Sherlock Homes trong bài viết : Nhà xuất bản “ để anh em trong nhóm đoán Khanh là ai : nhà xuất bản , ông hàng xóm , hay tác giả , thì bạn lại biến mất , như cánh vạc bay . Mong gặp lại Khanh thường hơn trong forum .

Bá ơi , bây giờ chuẩn bị :”final stage” cho ngày về trường đoàn tụ 8/2005 nghe Bá . Cô Thầy , nhất là Cô Phụng và anh em trên thế giới đang nóng lòng đợi thêm chi tiết từ team leader đó .

Hôm trước gặp bạn Vương văn Hải , có kể cho Hải nghe: một bạn ở Mỹ vì bận việc (sic !!!) nên muốn rút ra khỏi nhóm . Hải buồn lắm , kể về đời mình . Hải nhớ ngày học tiểu học chung với em bé Nguyễn văn Bền (nay là một chuyên khoa niệu nổi tiếng tại bệnh viện Chợ Rẫy) , rồi hai đứa vào đệ thất , học ngang ngửa nhau , cho tới năm đệ tứ thì giữa Bền và Hải chỉ còn cách một ngăn , hỏi ngăn gì ? Thì bạn cho biết lúc ấy giữa Bền và Hải chỉ có cách biệt một lớp , vì Bền đứng đầu lớp còn Hải đứng cuối lớp . Rồi Hải bỏ học đi theo ban nhạc , vì vậy theo Hải , thế giới của bạn là ánh đèn màu trong tiếng nhạc , nên Hải rất quen việc rút ra từ từ - rút lui nhẹ nhàng - rồi bỏ chạy . Nhưng bây giờ già rồi , một lần vô chung với nhau để rút ra vội vã là một việc không nên làm , vì cơ hội hiếm lắm .Người viết thấy lời khuyên ngồ ngồ nên chuyển đến . Me, no comment .

Người viết trong lần trước có nói về vấn đề sức khỏe . Cám ơn bạn Nguyễn ngọc Sơn đã gửi email an ủi . Thật ra thì nhiều bệnh lắm Sơn ơi , nên khá lo . Hôm nay tâm sự nhiều chuyện quá khứ , nên thôi kể cho Sơn và các bạn khác nghe về tình hình sức khỏe của mình luôn :

- đau khớp : mỗi lần đụng đến alcohol thì cơn bệnh gout ở bàn chân nổi lên ngay : sưng đỏ nóng đau . nghe mấy thầy thuốc nói rượu chát gây ra , đổi qua uống bia , nay thì research nói bia gây ra gout nhiều hơn rượu .Sức khỏe yếu đến độ bây giờ chỉ cần có mùi Remy Martin , XO hay bia hòa bình (Haln Beer) thì cũng đủ để mình xỉn và sưng chân rồi . Không biết ngày đoàn tụ tại quê nhà cùng với anh em uống được gì đây , chắc là nước dừa quê hương hay là nước mía .

- rồi vì yếu mệt Bác Sĩ gia đình khuyên nên uống Levitra và Viagra sang kể không thôi thuốc lớn , hôm nao có long week-end thì thử xài Cialis . Còn muốn :”thích đâu chích đó” thì anh bạn PK medico dễ thương này cho toa Caverject . Khổ lắm bạn ơi , nhưng lỡ làm kiếp người rồi , thì thôi đành ráng cày vậy .

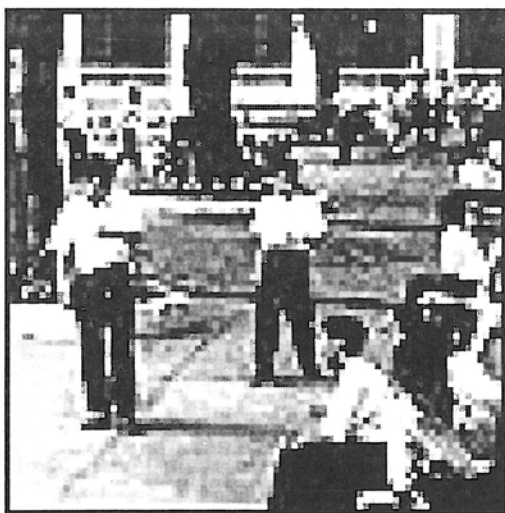
Để chấm dứt bài viết lần này , xin thành thật chia buồn với tất cả những thành viên của đại gia đình PK vừa có những người thân trong gia đình ra đi trong hơn hai tháng qua (theo thứ tự thời gian)

- * Chị Phượng và ba cháu (bạn Phạm vĩnh Lộc)
- * Cô Đào kim Phụng (Ba)
- * Bạn Từ võ Cát (Mẹ)
- * Anh Mai viết Thủy (Mẹ)

- * Thầy Bùi vĩnh Lập , bạn Trần hoàng Nghiệp , bạn Lê Phước Hải (Ba và Ba vợ)
  - * Bạn Đặng thành Danh (bạn thân)
- Nguyện cầu tất cả những người quá cố sớm tiêu diêu miền cực lạc .

Xin hẹn gặp lại các bạn PK của nhóm lần tới , chúc vạn bình an và sức khỏe .

HỒ LỊCH

Ngàn Thu Yêu Đương

Trời nay em về không nắng
Ánh mắt u buồn
Xa vắng thơ ngây
Hồn ai buồn lối về đây
Nhật mùa thu về
Cho mây lãng đãng

Trời nay mưa về lác đác
Suối reo hò hẹn
Ghềnh thác cheo leo
Mưa phùn phơ phất ven đèo
Ngàn cây xác lá
Gió heo may về

Trời nay anh về chiều mơ
Văng vẳng tiếng cười
Như thơ mộng lòng
Thu về tiếng hát tình hồng
Phím đàn thánh thót
Mặn nồng yêu đương

Trời nay ta về yên ương
Cùng chung khúc hát
Vấn vương má đào
Duyên ta vang khúc yêu nhau
Nhịp vui luân vũ
Tình trao trọn đời.

Việt Hải